

anmodningsfristen på en måned efter indkomstårets udløb regnes fra udløbet af spørgerens regnskabsår, idet dette udgør det år, der danner rammerne for opgørelsen af den skattepligtige indkomst mv. Har spørgeren undtagelsesvis et »regnskabsår«, der lovligt fraviger 12 måneder, regnes anmodningsfristen også i disse tilfælde fra »regnskabsårets« udløb.

Anmodes om et bindende svar vedrørende overdragelse af et aktiv, en kontrolleret transaktion eller en transaktion mellem en hovedaktionær og det af denne beherskede selskab, kan svaret have skattemæssige virkninger for alle parter i dispositionen. Efter stk. 2 er det derfor i sådanne tilfælde en betingelse for at få et bindende svar, at alle parterne anmoder om et bindende svar. Dette gælder dog ikke, hvis det er sikkert, at en part ikke bliver skattemæssigt berørt af svaret, f.eks. en udenlandsk part.

Der er ikke frister for indgivelse af anmodninger om et bindende svar om virkningerne for ansættelsen af gaveafgift eller afgift efter pensionsbeskatningsloven. Men har en gave betydning for ansættelsen af indkomst- eller ejendomsværdiskat for et indkomstår, skal fristen på en måned efter indkomstårets udløb overholdes.

Efter stk. 3 er det inden for visse frister spørgerens valg, hvor bindingsperioden skal ligge.

Bindingsperioden kan ikke begynde tidligere end 12 måneder forud for begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen har modtaget anmodningen om det bindende svar. Der kan anmodes om bindende svar om afgifter vedrørende en gennemført disposition op til 12 måneder forud for starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen om bindende svar. Hvis der er tale om en løbende disposition, vil det bindende svar ligeledes tidligst kunne gå tilbage til 12 måneder før starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen om det bindende svar.

Et bindende svar om afgifter kan ikke strække sig længere ud i fremtiden end 5 år fra starten af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen modtager anmodningen om det bindende svar. Hvis en anmodning eksempelvis bliver modtaget i januar 2006, vil det bindende svar maksimalt kunne udstrækkes til 31. december 2010.

Hvis det ikke fremgår af en anmodning om et bindende afgiftssvar, om der er tale om en gennemført eller en påtænkt disposition, indtræder den bindende virkning af svaret fra starten af den afgiftsperiode, hvor anmodningen modtages.

Bindingsperioden kan ikke udstrækkes mere end 5 år ud i fremtiden, regnet fra begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen har modtaget anmodningen om det bindende svar. Denne afgrænsning er af betydning for spørgsmål om påtænkte dispositioner.

Har spørgeren ikke tilkendegivet, hvornår bindingsperioden skal begynde, vil den bindende virkning af svaret indtræde ved begyndelsen af den afgiftsperiode, hvor told- og skatteforvaltningen har modtaget anmodningen.

Til § 23

Der skal betales et gebyr for at få et bindende svar. Gebyret skal betales samtidig med indgivelse af anmodningen.

Gebyret betales for hver disposition, der ønskes svar om, men uanset antallet af spørgsmål om den pågældende disposition. Dog vil der kunne ske afvisning, hvis spørgeren ønsker en række alternative muligheder besvaret, således at en besvarelse vil være at ligestille med rådgivning.

I tilfælde som nævnt i § 22, stk. 2, hvor dispositionen vedrører flere parter, dækker gebyret alle parterne, således at de tilsammen kun skal betale ét gebyr. Det er op til parterne selv at afgøre, hvem der skal betale gebyret, herunder hvorledes udgiften skal fordeles mellem dem.

Afviser told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, at give et bindende svar, tilbagebetales det betalte gebyr.

Gebyret tilbagebetales ikke, selv om anmodningen trækkes tilbage.

Til § 24

Spørgeren har som udgangspunkt ansvaret for at oplyse de faktuelle forhold vedrørende den disposition, der ønskes et bindende svar om. Det har primært sammenhæng med, at spørgeren normalt har - eller bør have - et bedre kendskab til dispositionen end forvaltningen.

Forvaltningen har ansvaret for, at der kun gives et bindende svar, hvis spørgsmålet er tilstrækkeligt oplyst. Og forvaltningen har i øvrigt ansvaret for retsansvarelsen ved spørgsmålets besvarelse.

Told- og skatteforvaltningen, respektive Skatterådet, kan derfor anmode spørgeren om at belyse spørgsmålet nærmere, herunder om at dokumentere et forhold ved fremlæggelse af en vareprøve, og fastsætte en rimelig frist herfor. En sådan frist bør som udgangspunkt ikke være på under 14 dage.